

Bohoslužby vděčnosti za život Olgy Šourkové

Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti,
ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc,
ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu
nedokáže nás odloučit od lásky Boží,
která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.
Římanům 8,38-39

Kostel Milíče z Kroměříže, Praha – Chodov
6. března 2021

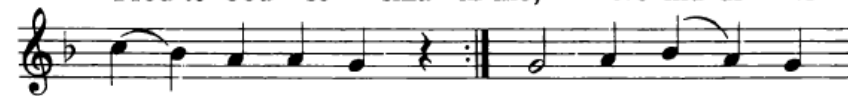
161

TEBE, BOŽE, CHVÁLÍME

Vídeň 1774

1. Te-be, Bo - že, chvá - lí-me, Pa - ne, tvo - ji
Před te-bou se sklá - ní-me, tvé-mu di - ví-

ctí - me sí - lu. Tys od vě - ků
ce se dí - lu.

na vě-ky, Bo - že moc - ný, ve - li - ký!

2. Andělů tě chválí sbor, / serafů a cherubínů, / každý
v světě vzdává tvor / chválu tobě, Hospodinu; / ze všech světa
zní to stran: / Svatý, svatý, svatý Pán!

3. Ctí tě, Otče, na zemi / všichni velcí i malí, / sbor tvůj
s lidmi se všemi / uctívá tě, vroucně chválí; / čest a chválu
přináší / tvému Synu Ježíši.

4. Pane mocný, Bože náš, / ve svém skloň se slitování! / Dle
svých slibů, víme, dáš / svoje nám všem požehnání. / K tobě
duše vzhlížejí, / ty jsi naší nadějí!

Něm. Te Deum – Ign. Franz 1771 / G. A. Molnár 1915

697

MOC PŘEDIVNÁ
M. Rejchrt

Moc pře-div - ná nás ti - še o - bes - tí - rá, a pro - to
če - kám pří - ští u - klid - něn. Bůh je dnes s ná - mi, svěd - čí na - še
ví - ra, a bu - de s ná - mi kaž - dý no - vý den.

2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi/ a věrně povede můj každý krok./ Jí obklopen i dnes chci zůstat s vámi/ a s vámi prožít tento nový rok.
3. Mé staré srdce ještě prudce buší/ a těžce nese zlobu těchto chvil./ Ach, Pane, podej vyplašené duši/ svou spásu, již jsi pro ni připravil.
4. Máš-li však pro nás hořký kalich strastí,/ jež trpce přetékají přes kraje,/ my přijmeme jej, nechceme se třásti,/ vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.
5. A kdybys dopřál, Bože milostivý,/ na světě radost v jasu slunečném,/ pak prožitého dobře pamětliví/ svůj život celý dáme k službám tvým.
6. Své tiché světlo, jež se jasně skvěje,/ nech teple prozařovat naši noc/ a dej, ať smíme spatřit obličeje/ svých milých, které provází tvá moc.
7. Když po vichřici soumrak plyne tiše,/ rád chorálu bych lidstva naslouchal/ a za zdmi slyšel nést se výš a výše/ tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.

D. Bonhoeffer / P. Pokorný

346

BUĎ TOBĚ SLÁVA,
JENŽ JSI Z MRTVÝCH VSTAL

Georg Friedrich Händel

1. Buď to - bě slá - va, jenž jsi z mrtvých
vstal! Smrt již ne - má prá - va,
ví - těz tys a král! Jas - ný ja - ko
plamen an - děl se - stou - pil, od - va - len je
ká - men, prázdný hrob tu zbyl. Buď to - bě
slá - va, jenž jsi z mrtvých vstal! Smrt již
ne - má prá - va, ví - těz tys a král!

2. Toť on, toť Ježíš, jež jsi spatřit chtěl, / nepochybuji, věř již! Živ je Spasitel. / Vzchop se, stáde malé, v boje pomezí / heslem tvým buď stále: Kristus vítězí! / Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! / Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!

3. On, Kníže míru na věky je živ; / silnou má teď víru ten, kdo bál se dřív. / Vítězem se stává, kdo zde trpěl s ním. / Život v něm i sláva, nic se nebojím. / Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal! / Smrt již nemá práva, vítěz tys a král!

E. L. Budry 1884 / Samuel Verner